

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobkyně: **Základní škola a Mateřská škola, Raspenava, okres Liberec – příspěvková organizace**, Fučíkova 430, Raspenava, zastoupená Mgr. Jakubem Vavříkem, advokátem se sídlem Peckova 9, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 7, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 8. 2014, č. j. 3 A 90/2014 – 29, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalovaný domáhá zrušení usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 28. 8. 2014, č. j. 3 A 90/2014 – 29, kterým byla mimo jiné odmítnuta žaloba žalobkyně proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2014, č. j. MSMT-15966/2014-1, a věc postoupena k vyřízení opravného prostředku žalovanému.

V kasační stížnosti žalovaný požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedl, že povinnost vyřídit opravný prostředek by pro něj představovala újmu v podobě neúčelně a neefektivně vynakládaných veřejných prostředků. Jsou splněny též další dvě podmínky pro přiznání odkladného účinku, neboť jeho přiznání se nijak negativně neprojeví v právní sféře třetích osob a bude v souladu s veřejným zájmem. V souladu s veřejným zájmem je účelné vynakládání veřejných prostředků a právní jistota ohledně výkladu závěrů obsažených v napadeném usnesení.

Žalobkyně ponechala rozhodnutí o návrhu na soudu s tím, že jej považuje za nedůvodný s ohledem na obsah kasační stížnosti, kterou považuje za zjevně bezdůvodnou.

Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo

jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem.

Novelou soudního řádu správního č. 303/2011 Sb. s účinností od 1. 1. 2012 došlo ke zmírnění podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě i kasační stížnosti. Již není výslovně požadováno tvrzení a prokazování hrozby vzniku nenahraditelné újmy, nýbrž „pouze“ újmy, která bude nepoměrně větší oproti újmě, která může vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Je tedy vyžadováno poměrování závažnosti újmy, která může vzniknout žalobci či stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která může naopak vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Je přitom požadováno, aby možná újma hrozící navrhovateli byla nepoměrně vyšší. Odkladný účinek žaloby i kasační stížnosti tedy ani po novelizaci neztratil charakter institutu mimořádného. Přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc správního nebo soudního rozhodnutí, což je zákonem nadále podmíněno splněním striktních (byť dle slovního vyjádření v ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. již mírnějších) podmínek.

Nejvyšší správní soud se proto zaměřil na poměrování závažnosti újmy, jaká může vzniknout žalovanému v případě nepřiznání odkladného účinku, a újmy, jaká může vzniknout ostatním osobám přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Újma může vzniknout především žalobkyni, která bezesporu na základě napadeného usnesení legitimně očekává, že žalovaný rozhodne o opravném prostředku, a to v zákonných lhůtách. Ačkoliv žalobkyně nevyjádřila obavy z konkrétní újmy v důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, již samotné prodlení s vydáním správního rozhodnutí je nutno obecně považovat za újmu (byť v mnoha případech ospravedlnitelnou), a to způsobenou všem účastníkům správního řízení.

V tvrzeních žalovaného Nejvyšší správní soud nespatřuje újmu, která by mohla být nepoměrně větší než újma hrozící žalobkyni přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Žalovaný argumentuje toliko vynaložením finančních prostředků na vedení správního řízení. Z obsahu návrhu přitom nevyplývá, že by se měly takto vynaložené finanční prostředky diametrálně lišit od prostředků, které jsou vynakládány na celou řadu dalších správních řízení, která před žalovaným probíhají. Jedná se o běžné výdaje na činnost žalovaného jako správního orgánu. Nejvyšší správní soud přitom nemůže předjímat výsledek řízení o kasační stížnosti, aby mohl vyslovit závěr, že se v daném případě bude jednat o výdaje vynaložené neúčelně, v tom smyslu, že se nakonec bude muset řízení opakovat. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 – 76 (dostupné na www.nssoud.cz): *„Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku žalobě a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou svou podstatou rozhodnutími předběžné povahy a nelze v nich předjímat rozhodnutí o věci samé.“* Navíc podobně „neúčelné“ vynaložení výdajů může hrozit v celé řadě případů při podání jakéhokoli opravného prostředku (v nejširším slova smyslu). Vynaložení takových výdajů v nyní projednávané věci proto Nejvyšší správní soud rozhodně nepovažuje za nikterak významnou újmu, natož újmu, která by mohla být nepoměrně větší, než újma hrozící žalobkyni. Opačný závěr by vedl k prakticky paušálnímu přiznávání odkladného účinku kasačním stížnostem správních orgánů, jímž bylo správním soudem uloženo vést správní

řízení. Takový postup by byl v rozporu s charakterem odkladného účinku kasační stížnosti, jakožto institutu výjimečného.

Ze všech uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nejsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s. Rozhodl proto tak, že se kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. října 2014

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu